

Ocellets, ocellots

La història. Els Estats Units d'Amèrica, avui. Brad, Bostik i Stu, són tres dels aspirants a campions, que persegueixen aus al llarg i ample de l'Amèrica del Nord per veure, i captar en imatges, la fauna volàtil del continent, i fer-se passar el gust de ser el més súper de l'any...

La pel·lícula. El cinema ianqui és capaç de treure suc a les pedres. O de qualsevulla excusa, per pelegrina que aquesta sigui. *El Gran Año* ho acredita, amb més escriu que l'eurorescat *soplagaitas* del Rajoy. David Frankel (Nova York, 1959) fotografia la novel·la homònima de Mark Obmascik, fent que tres mascles, *frikis* generacionals, assedegats per aconseguir rècords volàtils (quins rècords no ho són!), si convé, hi deixaran la pell, l'os i la família. Tot plegat, ens movem dins el territori de la falla sociològica. Més aviat il·lògica.

Tres generacions d'homes obcecats que tot perseguint els seus somnis incomplets són (in)capaços d'avaluar els pros i les contres de l'envit. Així les coses, més o menys temàtiques (tal faràs, tal trobaràs!), *El Gran Año* és un poti-poti silvestre, de documental de La 2 o del 33, alhora que procura transitar, *road-movie* naturista, els tòpics de tota comèdia costumista, és a dir, una còmica, familiar, pamfletària, sexista representació pel que fa a les relacions matrimonials/pa-

ternofilials. Ni més ni menys. I el pseudocumental es beneficia, és un dir, de l'aportació interessada d'uns còmics suposadament cracs: Jack Black, Steve Martin i Owen Wilson, tres generacions de comedians en hores més que baixes. I cadascú, al seu nivell, hi aporta el plus indispensable de comicitat, que, per moments, maleïda la gràcia que no fan. Amb tot, l'excursió cinèfila per aquests móns de déu, és prou generosa en imatges pròpies del centre excursionista local.

El Gran Año

Director: David Frankel.

Intèrprets: Jack Black, Steve Martin, Owen Wilson, Rosamund Pike, Brian Dennehy, Dianne Wiest.
USA, 2011. 101'. JC Alpicat.

La imatge. Brad i el seu pare, tot perseguint un xut boscà, camuflat dins l'arbreda i el glaç, en un panorama força irreal.

La frase. "Quin és l'ocell que ens ha de fer aterrar pel que fa a viure a tot i ple?", es pregunta Black-Harris. Digues quin ocell persegueixes i, tal vegada, et diré l'ocellot predador que ets!

La recomanació. Col·leccionistes de pseudodocumentals ianquis, i aquells interessats en cròniques d'urbanites amb ganes d'oblidar-se dels seus evidents límits geogràfics.